

колегій 9 українських та двох зарубіжних наукових журналів. Наукові досягнення Г. В. Гайка визнані за кордоном, він є членом Міжнародного товариства ортопедів-травматологів (*SICOT — Société Internationale de Chirurgie Orthopédique et de Traumatologie*) і Американської академії ортопедів-хірургів (*AAOS — American Academy of Orthopaedic Surgeons*).

За вагомий особистий внесок у розвиток охорони здоров'я та високий професіоналізм Г. В. Гайко

нагороджений орденами “За заслуги” III ступеня, “Ярослава Мудрого” V ступеня, медаллю “20 років Незалежності України”, Почесними грамотами Верховної Ради, Кабінету Міністрів, МОЗ України та ін.

Президія НАМН України щиро вітає шановного Георгія Васильовича з ювілеєм, бажає міцного здоров'я, наснаги та творчих успіхів у його багатогранній діяльності.

ЧЛЕНУ-КОРЕСПОНДЕНТУ В. М. ЛІСОВОМУ — 60 РОКІВ

2 жовтня 2016 р. виповнилося 60 років ректору Харківського національного медичного університету, керівнику Обласного клінічного центру урології і нефрології ім. В. І. Шаповала, Заслуженому лікарю України, лауреату Державної премії України в галузі науки і техніки, Почесному громадянину міста Харкова, члену-кореспонденту НАМН України, доктору медичних наук, професору Володимирі Миколайовичу Лісовому.

В. М. Лісовий у 1979 р. з відзнакою закінчив лікувальний факультет Харківського медичного інституту (ХМІ) та отримав рекомендацію Вченої ради на наукову роботу. У 1980-1982 рр. проходив службу в армії в якості молодшого лікаря, а згодом начальника медичної служби у військовій частині, що виконувала завдання у Демократичній республіці Афганістан. Був нагороджений Почесною грамотою командувача округу.

У 1982 р. повернувся до тимчасово перерваної наукової роботи та навчався у клінічній ординатурі на кафедрі урології ХМІ, а від 1984 по 1987 рр. був аспірантом цієї кафедри. У 1987 р. за цикл наукових робіт став Лауреатом обласної молодіжної премії ім. А. Зубарева у галузі науки і техніки та отримав бронзову медаль ВДНГ СРСР “За досягнення в розвитку народного господарства”.

У 1988 р. захистив кандидатську дисертацію на тему “Значение количественного анализа транспорта тест-веществ в оценке функционального состояния почек при хроническом пиелонефрите”, у цьому ж році став Лауреатом ВДНГ СРСР за комплекс розробок в галузі урорадіології.

Від 1992 по 1995 рр. В. М. Лісовий — цільовий докторант при Українському НДІ урології та нефрології МОЗ та АМН України. У 1999 р. захистив докторську дисертацію на тему “Оптимізація вибору та підвищення ефективності променевої діагностики захворювань нирок”. У 1995 працював

провідним науковим співробітником Харківського інституту медичної радіології АМН України. Від січня 1996 р. по теперішній час В. М. Лісовий завідує кафедрою урології (на сьогодні це кафедра урології, нефрології та андрології) Харківського національного медичного університету. У 1997 р. йому присвоєно звання професора.

З перших місяців роботи на посаді завідуючого кафедрою займався розгалуженням та переоснащенням клінічної бази кафедри і підрозділів Нефроурологічного центру Харківської обласної клінічної лікарні, на базі якого розташовувалася кафедра. За згодою МОЗ України заснував проблемну наукову лабораторію з андрології та репродукції людини, під його керівництвом розроблена перша та на сьогодні єдина в Україні навчальна програма з курсу «Андрологія» для вищих медичних навчальних закладів.

На базі Урологічного центру Харківської обласної клінічної лікарні у 2001 р. організував самостійний заклад охорони здоров'я — Харківський обласний клінічний центр урології і нефрології (далі - Центр) й став його директором. На тепер центр налічує 430 стаціонарних ліжок, понад 600 співробітників та надає спеціалізовану допомогу близько 20 тисячам хворих щорічно. Особисто В. М. Лісовим виконано позад 3000 операцій.

У 2003 р. одним із перших в країні втілює методику постійного амбулаторного перитонеального діалізу. Розвинув та переорганізував службу гемодіалізу. Ініціював і організував ендouroлогічну службу у Харківському регіоні.

У 2006 р. В. М. Лісовим у Центрі була впроваджена методика родичевої трансплантації нирки, а в 2009 р. в Лозівському районі Харківської області відкрито першу філію відділення гемодіалізу. Таким чином, за його ініціативи та безпосередньої участі створена найпотужніша на теперішній час в Україні служба замісної терапії хворим на термінальну ниркову недостатність, яка може виконувати всі існуючі технології допомоги одночасно 300 пацієнтам.

У науковій діяльності пріоритетну увагу В. М. Лісовий надає інтеграції в міжнародні наукові та освітні програми, проходив стажування в університетських клініках Італії, Фінляндії, Польщі, Чехії, Німеччини, Росії, США. Він є членом Європейської асоціації урологів (EAU), Європейської асоціації репродуктології та ембріології людини (ESHRE), Європейської асоціації урорадіології (ESUR), академік Академії наук вищої освіти України. У 1996 р. за його ініціативи в Харкові вперше в Східній Європі під егідою ВООЗ проведено курси підвищення кваліфікації Європейською асоціацією репродуктології та ембріології людини. У 2000 р. на конгресі Європейської асоціації урологів у Брюсселі В. М. Лісового відзначено "Золотим знаком EAU", а у 2010 р. він нагороджений відзнакою Бельгійського королівського наукового товариства.

Від 1999 р. керує В. М. Лісовим клінікою офіційно залучається до Європейських досліджень з питань урології, андрології, репродуктології та нефрології.

В. М. Лісовий є автором та співавтором понад 500 наукових публікацій, 45 патентів на винаходи та 41 патента на корисні моделі. Серед монографій - "Дослідження структурно-функціонального стану нирок за допомогою методів променевої діагностики", "Доброкачественная гиперплазия простаты и половая функция", "Диагностика и гормонотерапия рака предстательной железы", "Рак предстательной железы", "Хвороби нирок та вагітність" та ін. Під його керівництвом захищено 4 докторські та 19 кандидатських дисертацій.

Основна трудова діяльність В. М. Лісового від 1973 р. пов'язана з Харківським національним медичним університетом. У 2002 р. він виконував обов'язки декана та голови Ради 1 медичного факультету. У 2005 р. В. М. Лісового було обрано ректором Харківського державного медичного університету, якому в 2007 р. було надано статус національного.

Завдяки діяльності В. М. Лісового до структури університету увійшли Науково дослідний інститут гігієни праці та професійних захворювань, Науково-практичний медичний центр та Медичний коледж, відкриті лікувально-навчально-наукові підрозділи "Стоматологічний університетський центр" та "Університетська клініка Харківського Національного медичного університету", засновані Український інститут клінічної генетики та Науково-практичний центр доклінічних і клінічних досліджень. У результаті цього була створена власна університетська клінічна база на 200 ліжок та 10 тисяч поліклінічних відвідувань.

Результатом реорганізації педагогічного процесу стало відкриття двох факультетів по роботі з іноземними студентами та Навчально-наукового інституту післядипломної освіти, приєднання Медичного коледжу з підготовки медичних сестер. Університет розпочав підготовку фахівців за освітнім ступенем "бакалавр" за спеціальностями "Медсестринство", "Технології медичної діагностики та лікування", "Фізична реабілітація", "Соціальна робота" та за освітнім ступенем "магістр" за спеціальностями "Медсестринство", "Технології медичної діагностики та лікування", "Публічне управління та адміністрування", "Педагогіка вищої школи".

Харківський національний медичний університет став одним з лідерів серед навчальних закладів України з підготовки іноземних студентів: від 2005 р. питома вага іноземних студентів збільшилася від 15 до майже 45 % контингенту університету. Сьогодні в університеті навчаються понад 3500 іноземних громадян із 83 країн світу.

З метою вирішення проблем фахового медичного забезпечення військових та постраждалих під час бойових дій університетом здійснюється підготовка лікарів, фельдшерів, санінструкторів з тактичної медицини для Збройних Сил України, Національної гвардії України, інших силових структур.

В. М. Лісовий проводить велику громадську, педагогічну, лікарську та адміністративну роботу. Він виконував обов'язки Головного уролога області (1998-2005 рр.) та Головного уролога МОЗ України (2005-2007 рр.), був у складі Ради з питань функціонування системи охорони здоров'я України при Кабінеті Міністрів України (2011-2013рр.) та членом колегії МОЗ України. Він є віце-президентом Асоціації урологів України, головою Експертної ради з медицини та фармації при Державній акредитаційній комісії України з ліцензування та акредитації вищих навчальних закладів I-IV рівня підготовки фахівців, заступником голови Ради ректорів вищих навчальних закладів III-IV рівнів акредитації Харківського регіону, заступником голови Харківського осередку асоціації урологів України, головним редактором чотирьох наукових фахових

журналів та членом редколегій та редакційних рад 10 центральних фахових журналів, 5 вітчизняних та іноземних науково-практичних журналів, членом Наукової ради з клінічної медицини при Президії НАМН України, членом Експертної ради з питань проведення експертизи дисертаційних робіт МОН України з клінічної медицини (хірургічні хвороби), членом Президії Вченої медичної ради МОЗ України, членом секції медицини Комітету з державних премій України в галузі науки і техніки, керівником Навчального науково-виробничого комплексу Харківського національного медичного університету «Урологія і нефрологія». Входить до складу колегії Головного управління охорони здоров'я Харківської обласної державної адміністрації. Від 2006 по 2010 рр. був депутатом Харківської міської ради 5 скликання, головою Постійної комісії міської ради з охорони здоров'я та соціального захисту.

За багаторічну діяльність В. М. Лісового нагороджено орденом князя Ярослава Мудрого V сту-

пеня, орденом «За заслуги» усіх ступенів, Почесними грамотами Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, МОЗ України, НАМН України, Командуючого військовим округом, Харківської облдержадміністрації, Харківської міської ради, Грамотою та почесною відзнакою Харківської обласної ради «Слобожанська слава», багатьма відомчими, громадськими та церковними орденами та медалями. У 2001, 2002 та 2009 роках його визнано Лауреатом рейтингу «Харків'янин року». У 2012 році він став лауреатом всеукраїнського конкурсу «Національна медична премія». У 2016 р. нагороджений Знаком пошани НАМН України. За значний внесок у розвиток міста Харкова В. М. Лісовому у 2012 р. присвоєно звання «Почесний громадянин міста Харкова».

Президія НАМН України вітає шановного Володимира Миколайовича з ювілеєм та щиро зичить міцного здоров'я, творчого натхнення та успіхів у всіх починаннях.

ЧЛЕНУ-КОРЕСПОНДЕНТУ НАМН УКРАЇНИ І. С. ЧЕКМАНУ — 80 РОКІВ

4 жовтня 2016 р. виповнилося 80 років професору кафедри фармакології, патофізіології, клінічної фармакології, фармації та технології ліків Київського медичного університету Української асоціації народної медицини, члену-кореспонденту НАН і НАМН України, заслуженому діячеві науки і техніки України, лауреату Державної премії України, доктору медичних наук, професору Івану Сергійовичу Чекману.

І. С. Чекман у 1961 р. закінчив з відзнакою Тернопільський медичний інститут. У 1963 р. вступив до аспірантури при кафедрі фармакології Київського медичного інституту, У 1966 р. І. С. Чекман захистив кандидатську дисертацію на тему «Експериментальні дослідження похідних пропініламіну». Від 1966 р. по 1969 р. працював асистентом, у 1969-1972 рр. — доцентом цієї кафедри. У 1973 р. захистив докторську дисертацію на тему «Експериментальні дослідження механізмів дії антиадренергічних засобів». У 1972 р. його обрано завідувачем кафедри фармакології (певний час вона називалася кафедрою фармакології і клінічної фармакології), яку він очолював упродовж наступних 44 років. У 1987-1991 рр. І. С. Чекман був директором Київського науково-дослідного інституту фармакології і токсикології МОЗ України, який тоді отримав статус головної в Україні

установи з проблеми «Фармакологія». Від вересня 2016 р. працює професором кафедри фармакології, патофізіології, клінічної фармакології, фармації та технології ліків Київського медичного університету Української асоціації народної медицини.

Наукові інтереси І. С. Чекмана охоплюють дослідження у галузях загальної, спеціальної, клінічної та радіаційної фармакології, фармації, а також токсикології, фітотерапії та нових напрямів: фізико-хімічна фармакологія, квантова фармакологія й нанофармакологія. Він установив провідну роль комплексоутворення ЛПІ з компонентами біомембран як тригерного механізму первинного фармакологічного ефекту серцево-судинних, нейротропних і метаболічних ЛПІ. На основі встановленої теоретичної закономірності здійснено синтез хімічних